

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00732/2011-01

Дана: 08.марта 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Р.Н. из Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 08.марта 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Р.Н. из Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00288/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Р.Н. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Врховном суду Србије, а пријаву за избор подноси за Врховни касациони суд, Апелациони суд у Београду и Управни суд.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је дана 15.10.2010.године изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

Наводи да њени резултати рада не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да она испуњава критеријуме и мерила из Одлуке о критеријумима и мерилима за избор судија, а који су били основ за избор. Напомиње да је 2006.године решила 276 предмета, или месечно 25 предмета, 2007.године решила је 349 предмета или 31,7 месечно и 2008.године 381 предмет или 34,6 месечно, а на бази 11 месеци рада годишње. Из истог извлачи закључак да је у 2006.године вршила судијску дужност успешно а у 2007. и 2008.години изузетно успешно.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатује извршене повреде уставних права, да јој није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 622 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности од 12.02.1976.године, па како се налазила на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме је требала да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова; потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС, јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу; да су седнице за јавност биле затворене, да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни; даје одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге; да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве; да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила; да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије; да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00288/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 622 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тача 6 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену

стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу стручности и оспособљености. Подносилац жалбе **Р.Н.** је била судија Врховног суда Србије, радила је парничну реферату у којој је остварила солидне резултате што се тиче квантитета. Приликом ступања на дужност 22.03.2005.године добила је у рад број предмета који је одговарао просеку по судији у Грађанском одељењу и до краја године је примила предмете из прилива као и све остале судије. У посматраном извештајном периоду 2006.-2008.године уочава се да је у 2006.години завршила 277 предмета па јој остао 201 предмет. Њена ажурност је стога била 7,13. У 2007.години је завршила 349 предмета, али јој је у раду остало 193 предмета и индекс ажурности 5,66, а у 2008.години је завршила 381 предмет да би јој у раду остало 222 предмета (због текућег прилива) па је индекс ажурности био 5,41. У одељењу је била међу неколико судија који имају највећи број предмета у раду и највећи индекс неажурности иако је расподела предмета вршена на уједначен начин. Делом је допринела високом индексу неажурности и великом броју предмета у раду због тога што је у дужем временском периоду одбијала сарадњу са саветницима у већу. Расподела посла је била тако организована да судије пишу писмене отправке одлука које по компликованости то захтевају, а да лакше одлуке и решења (одбачаји ревизија, одлуке о делегацији и сукобе надлежности) израђују саветници. Подносилац жалбе је инсистирала на томе да све одлуке сама пише што је пре свега било непотребно, а са друге стране показује да није била у стању да процени приоритет, а то је побољшање ажурности и суђење у разумном року што је начело парничног поступка. Радила је непотребно иако исцрпљујући посао који је у опису посла саветника, чиме није допринела побољшању рада у предметима, а испољила је особину да се не прилагођава тимском раду што је неопходан услов за рад у већу (тада састављеног од 5 судија уз присуство неколико саветника у већу).

Последице наведених пропуста су задржавање предмета у дугом временском периоду од времена пријема до времена одлуке и враћања нижестепеном суду. Следе само примери из радних спорова (мада их има и у општој парници) јер се по закону сматрају хитним, а подносилац жалбе је значајно прекорачила рокове чиме је озбиљно довела у питање право странке на суђење у разумном року: Рев II 586/06 је добила у рад 05.04.2006.године, одлука је донета 22.05.2007.године, а предмет је враћен 12.10.2007.године, Рев II 576/06 је добила у рад 07.04.2006.године, одлука је донета 08.11.2007.године, Рев II 670/06 је добила у рад 03.05.2006.године, одлука је донета 27.09.2007.године, а предмет је враћен 23.11.2007.године, Рев II 735/06 је добила у рад 12.05.2006.године, одлука је донета 01.11.2007.године, Рев II 756/06 је добила у рад 03.05.2006.године, одлука је донета 19.09.2007.године, а предмет је враћен 20.11.2007.године, Рев II 885/06 је добила у рад 01.06.2006.године, одлука је донета 06.12.2007.године, Рев II 907/06 је добила у рад 05.06.2006.године, одлука је донета 06.09.2007.године, а предмет је враћен 30.11.2007.године, Рев II 954/06 је добила у рад 09.06.2006.године, одлука је донета 08.11.2007.године, Рев II 1022/06 је добила у рад 19.06.2006.године, одлука је донета 04.10.2007.године, Рев II 1043/06 је добила у рад 23.06.2006.године, одлука је донета 15.11.2007.године, Рев II 1195/06 је добила у рад 03.08.2006.године, одлука је донета 11.10.2007.године, Рев II 71/07 је добила у рад 17.01.2007.године, одлука је донета 10.07.2008.године, Рев II 139/07 је добила у рад 31.01.2007.године, одлука је донета 02.10.2008.године, Рев II 181/07 је добила у рад 07.02.2007.године, одлука је донета 16.10.2008.године, Рев II 237/07 је добила у рад 16.02.2007.године, одлука је донета 05.06.2008.године, Рев II 258/07 је добила у рад 19.02.2007.године, одлука је донета 18.06.2008.године, Рев II 314/07 је добила у рад

28.02.2007.године, одлука је донета 24.04.2008.године, Рев II 334/07 је добила у рад
02.03.2007.године, одлука је донета 18.06.2008.године, Рев II 431/07 је добила у рад
22.03.2007.године, одлука је донета 12.06.2008.године, Рев II 531/07 је добила у рад
11.04.2007.године, одлука је донета 20.11.2008.године, Рев II 589/07 је добила у рад
23.04.2007.године, одлука је донета 12.05.2008.године, Рев II 110/08 је добила у рад
28.01.2008.године, одлука којом је **ревизија одбачена** је донета 16.07.2009.године, Рев II
148/08 је добила у рад 04.02.2008.године, одлука је донета 10.07.2009.године, Рев II
168/08 је добила у рад 11.02.2008.године, одлука је донета 04.06.2009.године, Рев II
210/08 је добила у рад 21.02.2008.године и није решен до одлуке о избору судија по
огласу, Рев II 376/08 је добила у рад 20.03.2008.године, одлука је донета
24.09.2009.године, Рев II 457/08 је добила у рад 31.03.2008.године, одлука је донета
18.06.2009.године, Рев II 515/08 је добила у рад 08.04.2008.године, одлука је донета
01.10.2009.године, Рев II 575/08 је добила у рад 17.04.2008.године, одлука је донета
01.10.2009.године, Рев II 595/08 је добила у рад 21.04.2008.године, одлука је донета
18.06.2009.године, Рев II 632/08 је добила у рад 29.04.2008.године, и није решен до
одлуке о избору судија по огласу, Рев II 672/08 је добила у рад 08.05.2008.године, одлука
је донета 05.11.2009.године, Рев II 909/08 је добила у рад 19.06.2008.године, одлука је
донета 01.10.2009.године, Рев II 928/08 је добила у рад 24.06.2008.године, одлука је
донета 26.11.2009.године, Рев II 1009/08 је добила у рад 11.07.2008.године, и није решен
до одлуке о избору судија огласу, Рев II 1068/08 је добила у рад 22.07.2008.године, одлука
је донета 12.11.2009.године, Рев II 1262/08 је добила у рад 05.09.2008.године, и није
решен до одлуке о избору судија огласу, Рев II 1283/08 је добила у рад 09.09.2008.године,
и није решен до одлуке о избору судија по огласу, Рев II 1321/08 је добила у рад
16.09.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија по огласу, Рев II 1341/08 је
добила у рад 19.09.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија по огласу, Рев II
1401/08 је добила у рад 02.10.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија по
огласу, Рев II 1479/08 је добила у рад 15.10.2008.године, и није решен до одлуке о избору
судија по огласу, Рев II 1579/08 је добила у рад 30.10.2008.године, и није решен до одлуке
о избору судија по огласу, Рев II 1636/08 је добила у рад 12.12.2008.године, и није решен
до одлуке о избору судија по огласу, Рев II 1654/08 је добила у рад 18.11.2008.године, и
није решен до одлуке о избору судија по огласу, Рев II 1695/08 је добила у рад
27.11.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија по огласу, Рев II 1714/08 је
добила у рад 01.12.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија по огласу, Рев II
1756/08 је добила у рад 08.12.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија по
огласу. **Напомена:** приказани су само предмети у којима је одлучено након годину дана
од дана пријема.“

Поднеском од 02.08.2010.године подносилац приговора се изјаснила на одлуку
Високог савета судства од 14.06.2010.године, у првом реду истичући да остаје у целости
код поднетих правних лекова, наведених разлога побијања, а посебно истичући да из
њене личне и радне биографије не проистиче нити један разлога који би изазвао сумњу у
испуњеност критеријума, а у ситуацији када Високи савет судства није нашао да
испуњава услове за избор у Врховни касациони суд, у ситуацији када су у Апелациони суд
у Београду изабрани и судије општинских судова, како није испунила критеријуме нити за
избор у овај суд или пак у Управни суд за који је такође поднела пријаву. У погледу
навода да је била у групи судија која је имала највећи број предмета у раду истиче да се
сами разлози већег броја предмета у раду сада не могу износити, а да при том и од
шесторо судија двоје је изабрано за судију Врховног касационог суда а двоје за судију
Апелационог суда, па прилаже и табеларни приказ резултата рада, закључује да су сви
имали приближно исте резултате, па њеним неизбором сматра да је дискриминисана.

Наводи да је могући разлог њеног неизбора чињеница да јој је супруг адвокат. Понавља да је у 2006. години према броју решених предмета судијску дужност вршила успешно, а у 2007. и 2008. години изузетно успешно. Сматра да је чињеница да је одлуке сама израђивала ствар њене процене као известиоца да ће одлуку најбрже и најбоље урадити. Наводи и да је у посматраном извештајном периоду у односу на све судије Грађанског одељења далеко највећи број одлука израдила сама и даје приказ. Поред тога тимски рад је битан у поступку већања и гласања, односно одлучивања, а у тој сфери рада није било никаквих проблема. Поред тога истицања ВСС у побијаној одлуци сматра увредљивим. Указује да је и нетачна тврдња да је својим поступањем, израдом одлука сама, допринела својој неажурности и броју предмета у раду, када је у 2007. години била на трећем, а у 2008. години на шестом месту по броју решених предмета у Грађанском одељењу Врховног суда Србије. За оцену навода ВСС да је у раду задржавала предмете у дугом временском периоду, сматра да је потребно прво прибавити извештај о просечном задржавању предмета у Врховном суду, посебно за Грађанско одељење, а посебно и за наведених шест судија, па како недостају подаци на основу којих се може поредити, дате разлоге сматра неаргументованим, тендециозним, селективним, дискриминаторским. На крају закључује да није битна само брзина у решавању предмета, односно не може бити одлучујући фактор за оцену нестручности и неспособљености. Поред тога наводи да је и њен супруг **Р.П.** на лични захтев брисан из Адвокатске коморе Београда. Доставља и доказе на дате наводе.

Поднеском од 05.08.2010. године истиче да оспорава чињеницу, а сходно њеној евиденцији, да је у преносила нерешене предмете из претходне, већ само из текуће године, предлаже прибављање званичног извештаја, а поред тога указује да није обустављено већање новембра 2009. године били би решени сви предмети из 2008. године, понавља да је у раду имала велики број предмета, што је утицало на индекс ажурности, као и да није узето у обзир и време у којем се одлука налазила на самој изради, код председника већа, у судској пракси, као и у писарници.

Подносилац приговора је уз поднесак од 03.11.2011. године доставио доказе, а односе се на испуњеност услова за избор, кретања у служби, резултате рада, списак одлука израђених од стране саветника и списак одлука објављених у билтену судске праксе, те друго.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл. гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак

утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 07.10.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду подносиоца приговора у Врховном суду Србије за период 2006.-2008.година, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора, у битноме остаје код датих навода у изјављеним правним лековима и датим разлозима, а напоменула је и да правни оквир одлучивања о њеном приговору пред Високим саветом судства треба да буде члан 45 Закона о судијама, чланови 1 и 14 Одлуке о критеријумима и мерилима и члан 14 тачка 6 и 8, 10 и 17 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности, као и Правила. Прихвата чињенице наведене у побијаној одлуци уколико су исте засноване на званичним судским извештајима, али не прихвата квалификације и дате констатације у побијаној одлуци. Сматра да је битнији број решених предмета од оствареног коефицијента ажурности, даје статистички приказ рада одељења, те на основу истог и просек одељења. Извлачи закључак у односу на чланове већа у којем је радила да је у извештајном периоду примила у рад 27 предмета више и решила за просечно 15 предмета више, остварила норму јер је на бази рада 11 месеци годишње требала у овом извештајном периоду да реши 990 предмета а решила их је 1007, па се стога не може посматрати у односу на њу остварени коефицијент ажурности, већ у складу са чланом 10 Мерила њену оспособљеност посматрати кроз остварење минимума норме. Напомиње поново да је имала сарадњу са саветницима и да су у том периоду јој израдили 420 одлука, а да је тачно да је у једном периоду сама радила одлуке, а је њена лична одлука коју процењује као бољом. У погледу задржавања предмета истиче да не прихвата дату квалификацију, а чињенице наведене у побијаној одлуци сматра тачним уз незнатна одступања. Разлозима дужег времена решавања предмета види у чињеници да је имала у раду велики број предмета и да се стога исти нису могли решавати једнаком брзином, поготово ако се ради о сложенијим предметима по структури, материји или животном проблему чије се решавање захтева. Сматра да навод о старим предметима нигде није регулисан, већ да то проистиче из праксе, дакле из свих навода сматра да је неразуман рок суђења две године од дана пријема у суду, па сходно томе она није имала старе предмете, јер су сви решени у року краћем од две године. Поред тога указује да не постоји уопште законски рок у којем се пред Врховним судом треба решити неки предмет. Поред тога указује да и поред чињенице да се ради о радним споровима који су по закону хитни, ради се о правоснажно пресуђеним предметима и странке нису онемогућене у извршењу таквих одлука, а странке нису трпеле штетне последице, нити је било која од странака покренула спор ради накнаде штете. Поред тога имајући у виду да се ради о минималном проценту одлука у односу на укупан број решених предмета сматра да не постоји њено грубо понашање у поступању са овим предметима. Из изнетих разлога сматра да није било услова да се донесе побијана одлука.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност и као судија Врховном суду Србије, у грађанском одељењу и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

Пренетих 196 предмета, број решених 277, нерешених 201 предмет, коефицијент ажурности 7,13.

Просечан коефицијент ажурности на одељењу 5,22

2007.године

Пренетих 201 предмета, број решених 349, нерешених 193 предмет, коефицијент ажурности 5,66.

Просечан коефицијент ажурности на одељењу 4,68

2008.године

Пренетих 193 предмета, број решених 381, нерешених 222 предмет, коефицијент ажурности 5,41.

Просечан коефицијент ажурности на одељењу 4,61.

Предмет Рев II 586/06 је добила у рад 05.04.2006.године, одлука је донета 22.05.2007.године, а предмет је враћен 12.10.2007.године, Рев II 576/06 је добила у рад 07.04.2006.године, одлука је донета 08.11.2007.године, Рев II 670/06 је добила у рад 03.05.2006.године, одлука је донета 27.09.2007.године, а предмет је враћен 23.11.2007.године, Рев II 735/06 је добила у рад 12.05.2006.године, одлука је донета 01.11.2007.године, Рев II 756/06 је добила у рад 03.05.2006.године, одлука је донета 19.09.2007.године, а предмет је враћен 20.11.2007.године, Рев II 885/06 је добила у рад 01.06.2006.године, одлука је донета 06.12.2007.године, Рев II 907/06 је добила у рад 05.06.2006.године, одлука је донета 06.09.2007.године, а предмет је враћен 30.11.2007.године, Рев II 954/06 је добила у рад 09.06.2006.године, одлука је донета 08.11.2007.године, Рев II 1022/06 је добила у рад 19.06.2006.године, одлука је донета 04.10.2007.године, Рев II 1043/06 је добила у рад 23.06.2006.године, одлука је донета 15.11.2007.године, Рев II 1195/06 је добила у рад 03.08.2006.године, одлука је донета 11.10.2007.године, Рев II 71/07 је добила у рад 17.01.2007.године, одлука је донета 10.07.2008.године, Рев II 139/07 је добила у рад 31.01.2007.године, одлука је донета 02.10.2008.године, Рев II 181/07 је добила у рад 07.02.2007.године, одлука је донета 16.10.2008.године, Рев II 237/07 је добила у рад 16.02.2007.године, одлука је донета 05.06.2008.године, Рев II 258/07 је добила у рад 19.02.2007.године, одлука је донета 18.06.2008.године, Рев II 314/07 је добила у рад 28.02.2007.године, одлука је донета 24.04.2008.године, Рев II 334/07 је добила у рад 02.03.2007.године, одлука је донета 18.06.2008.године, Рев II 431/07 је добила у рад 22.03.2007.године, одлука је донета 12.06.2008.године, Рев II 531/07 је добила у рад 11.04.2007.године, одлука је донета 20.11.2008.године, Рев II 589/07 је добила у рад 23.04.2007.године, одлука је донета 12.05.2008.године, Рев II 110/08 је добила у рад 28.01.2008.године, одлука којом је ревизија одбачена је донета 16.07.2009.године, Рев II 148/08 је добила у рад 04.02.2008.године, одлука је донета 10.07.2009.године, Рев II 168/08 је добила у рад 11.02.2008.године, одлука је донета 04.06.2009.године, Рев II 210/08 је добила у рад 21.02.2008.године и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 376/08 је добила у рад 20.03.2008.године, одлука је донета 24.09.2009.године, Рев II 457/08 је добила у рад 31.03.2008.године, одлука је донета 18.06.2009.године, Рев II 515/08 је добила у рад 08.04.2008.године, одлука је донета 01.10.2009.године, Рев II 575/08 је добила у рад 17.04.2008.године, одлука је донета 01.10.2009.године, Рев II 595/08 је добила у рад 21.04.2008.године, одлука је донета 18.06.2009.године, Рев II 632/08 је добила у рад 29.04.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 672/08 је добила у рад 08.05.2008.године, одлука је донета 05.11.2009.године, Рев II 909/08 је добила у рад

19.06.2008.године, одлука је донета 01.10.2009.године, Рев II 928/08 је добила у рад
24.06.2008.године, одлука је донета 26.11.2009.године, Рев II 1009/08 је добила у рад
11.07.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1068/08 је добила у рад
22.07.2008.године, одлука је донета 12.11.2009.године, Рев II 1262/08 је добила у рад
05.09.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1283/08 је добила у рад
09.09.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1321/08 је добила у рад
16.09.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1341/08 је добила у рад
19.09.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1401/08 је добила у рад
02.10.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1479/08 је добила у рад
15.10.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1579/08 је добила у рад
30.10.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1636/08 је добила у рад
12.12.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1654/08 је добила у рад
18.11.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија огласу, Рев II 1695/08 је
добила у рад 27.11.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1714/08 је
добила у рад 01.12.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија, Рев II 1756/08 је
добила у рад 08.12.2008.године, и није решен до одлуке о избору судија.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе на испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености и стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

Чињеница је да се стручност подносиоца приговора не може ценити у складу са одредбом члана 5 Правила за примену Одлуке о критеријумима и мерилима, обзиром да јој као судији Врховног суда Србије одлуке нису разматране по правним лековима, па стога се сумња у испуњеност и овог критеријума има ценити кроз члан 14 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, превасходно према одредбама у тачки 6 дакле оствареног коефицијента ажурности и тачке 8 односно начина поступања са старим предметима.

Подносилац приговора је поступала у посматраном периоду и општој парници али и у предметима радних спорова.

У предметима радних спорова посебно је прописано хитност у поступању, па како се одредбе Закона о раду односе и на првостепене и другостепене судове, дакле обавезе провстепених судова да ове спорове реше у року од 6 месеци, а другостепене судове у року од месец дана, то се хитност у поступању односи и на судије Врховног суда. Хитност поступања у оваквим предметима проистиче из чињенице да од коначне одлуке каква је и одлука Врховног суда, зависи право странака на рад и остваривања права из рада и у вези са радом, као основног људског права, али и саме природе тог права чија се судска заштита захтева, јер протеклом неразумног времена оно постаје обесмишљено, а поготово право на рад. Неспорно је из датог приказа да је подносилац приговора предмете радних спорова решавала у периоду дужем од годину дана, а у појединим предметима време решавања спорова је било и дуже од годину и по дана. Неприхватљиво је становиште подносиоца приговора да је разуман рок за решавање две године од дана пријема.

Законом је прописана хитност у поступању, па је разуман рок а уједно и законски и за подносиоца приговора, био месец дана. Само решавањем у том року се може закључити да је подносилац приговора поступала савесно и у разумном року. То је била и законска обавеза подносиоца приговора, а чињеницом да се олако понашала према својој законској обавези, проистиче и закључак да је поступала несавесно према обавези која се намеће судији у вршењу судијске власти, а у супротном проистиче и одсуство друштвене одговорности подносиоца приговора према вршењу судијске власти и значаја вршења те власти да у разумном року обезбеди судску заштиту.

Дакле основана је сумња у испуњеност критеријума оспособљености јер се у поступању са старим предметима није придржавала прописане хитности и роковима који су наметнути законом. Судија успешност вршења судијске дужности не може прикривати само из чињенице да је решио минималан потребан број предмета, већ се успешност вршења судијске дужности цени кроз савесно и благовремено поступање, поготово у предметима у којима је законом прописана хитност у поступању.

Подносилац приговора није поступала у законом прописаним роковима нити у разумним роковима. Оно што се захтева од судија општинских, сада основних судова, мора се захтевати у још већем обиму од судија Врховног суда, јер чињеницом да је неко судија највише судске инстанце указује да поседује највиши степен оспособљености, али и високо изграђене свести у вршењу судијске власти и значаја који обавља.

Чињеница је да је подносилац приговора решила у посматраном периоду минимално очекивани број предмета, па да се сходно одредби члана 10 Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, има применити потребан минималан број предмета који је требала да реши и сходно томе би имала испуњеност критеријума оспособљености. Али, показан коефицијент ажурности, управо показује да подносилац приговора није постала ажурно и ефикасно у прописаним роковима са предметима у којима је поступала а прописана је хитност у поступању. Подносилац приговора је у свим годинама имала већи коефицијент ажурности од просека одељења. Дакле и овај податак указује да се подносилац приговора према својим обавезама понашала олако и несавесно. Тиме и остаје неприхватљиво њено поређење са појединим изабраним судијама, јер се имала поредити управо са тим просеком.

Из изнетих разлога и у смислу одредбе члана 6 Правила подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености. Високи савет судства је нашао да управо чињеницом да не испуњава критеријум оспособљености, не постоји могућност за избором подносиоца приговора у судове нижег степена за које је поднела пријаву, јер управо чињеница да постоји сумња у испуњеност критеријума и достојности, кроз несавестан рад, непоузданост у поступању, те одсуство друштвене одговорности подносилац приговора не би испунила ни критеријуми и мерила за избор и у ове судове.

Високи савет судства није посебно утврђивао чињенице а које се односе на њено поступање у изради одлука, дакле да ли је одлуке сама или путем саветника израђивала, јер не утичу битно на саму одлуку, али и стоји чињеница да је подносилац приговора могла ослањањем на помоћ саветника у раду могла да отклони све недостатке у њеном раду који су овом одлуком и одлуком првог састава Високог савета судства констатовани.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о

судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС